

Boldog kútások

Lázár Ervin emlékezetes meséjének egyik újraközlésekor írta *A bolond kútásó* szövege elé: „Olyan mese ez, amit olvasóknak írtam. Akár felnőttek, akár gyerekek. Ez a mese felnőttekhez szóló könyveimben is szerepel, de nyugodt lelkiismerettel adom a gyerekek kezébe. Nem akarok fellengzős lenni, de azt hiszem, mondhatom, hogy ez az én ars poeticám, írói hitvallásom.”

Lázár Ervin ama ritka képességű írók egyike, akinek kútásója – száz és ezer kút után – felfelé, az ég felé, „sűrű levegőrétegeken át, felhők szikláit vésvé” olyan magasra jutott, hogy az égi kút feneké beszakadt, ő az űrbe zuhant: „A kúton meg sohasem látott fényesség ereszkedett a földre, a rét füvei ragyogtak, mint a smaragdok.”

A bolondnak tartott kútásót „a mese utáni állapotunkban”, a mese-teremtette, de legalábbis -befolyásolta „boldogabb utóidőnkben” már nem nézzük bolondnak, és az evidencia is fényesebben ragyog felnőtt, gyerek előtt: miként víz nélkül, ugyanúgy fény nélkül sincs élet. A boldogítóan gazdag és színvonalas magyar irodalom gyermekeknek szánt alkotásairól folyó párbeszéd, közbeszéd számára is világos (mint a Lázár-kútból áradó fény): nincsenek gyerekutak gyerekeknek való gyerekvízzel és felnőttutak: felnőtteknek felnőttvízzel... Hivatása magaslatára ér(et) a gyermekirodalom tudománya (elmélete, kritikája stb.) is. Lázár Ervin meséjénél maradva, ma már nem bolondot kiáltunk, hanem kúta- és kútásokra figyelünk. A gyermekirodalom elemzője, értékelője, kutatója: maga is a kútásó társa. *A gyermekirodalom tudományának mai művelői boldog kútások...* Örülnek a kutaknak, értékelik az olykor különös irányokba induló kútásokat (is).

A hetvenéves „boldog kútásó” Komáromi Gabriella tiszteletére – pályatársai által – összeállított kötet esszéi, tanulmányai a gyermekirodalomról és a gyermekirodalomtudomány állapotáról, eredményeiről, kezdeményezéseiről készült tanulságos, izgalmas pillanatfelvételt kínálnak, amely nem csupán a pillanatnak szól.

A boldog kútásás mai állapotai közepette (amellet, hogy sziklákat csákányoznak, lapátolnak, kalapálnak, vésnek) természetes a problémafelvetés, a vita, a hiányok tudatosítása is... Feltételei a boldog kútásásnak!

...Lázár Ervin meséjére az interneten rákeresve, az egyik blogon megkapó bejegyzést találtam: „Szeretnék a kútásó mellett tanonc lenni, és mindent el-sajátítani, ami a tudományához tartozik. Vagyódásom már szinte az egeket súrolja...”

Szeretném hinni, hogy e bejegyzés sokunk (szülők, olvasók, nevelők, irodalmárok) közérzetét közvetíti, egyféle „közhangulatot” fogalmaz meg: illesse figyelem, megértés őket, és szurkoljunk a boldog kútásoknak!

Szávai Ilona